ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 24—94
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

17 ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3060

ΠΡΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΝ

Ἡ Ἀντιπολίτευσις τίποτε δὲν ἐδιδάχθη ἀπὸ τὰ τόσα παθήματά της. Παρέμεινεν ἀμετανόητος καὶ μετὰ τὴν πανωλεθρίαν τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1952. Αἱ αὐταὶ μικρότητες τὴν μαστίζουν. Καὶ ἡ αὐτὴ νοοτροπία καθοδηγεῖ τὰς πράξεις της. Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι εἶναι φορεῖς τῶν αὐτῶν ἀντιλήψεων καὶ αἰχμάλωτοι τῶν αὐτῶν συστημάτων.

Δὲν χρειάζεται ἀναδρομὴ εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας της ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν μέχρι σήμερον. Ἀρκεῖ νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς τελευταίας ἐξελίξεις, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ κίνησις τοῦ κ. Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Καὶ ὀνομάζομεν «κίνησιν» τὴν ἄτεχνον ἀπόπειραν καταλύσεως τῆς ἡγεσίας τοῦ κ. Παπανδρέου. Δυστυχῶς, γύρω ἀπὸ τὰ πρόσωπα, τὰς φιλοδοξίας καὶ τὰς ἀντιθέσεις των, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐντοπίζῃ ἡ Ἀντιπολίτευσις τὸν ἀγῶνα της. Ὅπως καὶ ὅταν ἦτο Κυβέρνησις, ἠνάλισκεν ὅλην τὴν δραστηριότητά της εἰς τὸν συμβιβασμὸν τῶν κομματικῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι καθημερινῶς ἀνέκυπτον μεταξὺ τῶν συνεταιρισμένων ἡγετῶν της.

Διατηρεῖ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πικρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἠθικῆς ἀναρχίας, τὴν ὁποίαν ἀπεργάσθησαν αἱ Κυβερνήσεις τοῦ αὐτοκληθέντος «Κέντρου». Καὶ ἦσαν αἱ Κυβερνήσεις ἐκεῖναι παρασκευάσματα τῆς στιγμῆς, ἡ ὁποία συνεβίβαζε τὰς φιλοδοξίας καὶ τὰς ἤνωνεν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς νομῆς τῆς ἐξουσίας. Ὅ,τι ὅμως διὰ τὴν Χώραν ὑπῆρξε κατάντημα, διὰ τὸν Λαὸν ἀπετέλεσε δίδαγμα. Δίδαγμα, τὸ ὁποῖον τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν πλήρη ὡριμότητα τῆς πολιτικῆς συνειδήσεώς του. Αὐτῆς τῆς ὡριμότητος κατάκτησις ὑπῆρξεν ἡ «ἀλλαγή», τῆς ὁποίας τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἔκτασιν καθώρισεν ἡ ἐτυμηγορία τῆς 16 Νοεμβρίου τοῦ 1952.

Εἶναι πράγματι ἱστορικὴ ἡ ἡμέρα αὐτή. Διότι ἐσήμανε τὴν κατάλυσιν ἑνὸς κόσμου πολιτικοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ τάσεις καὶ ἡ νοοτροπία εἶχαν διαπιστωθῆ ἀνέκαθεν νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγχρόνων ἑλληνικῶν ἀναγκῶν.

Ἔκτοτε νέοι ἠνοίγησαν ὁρίζοντες. Καὶ μία πράγματι κοσμογονικὴ περίοδος ἤρχισε διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὄχι περίοδος λόγων. Οὔτε δημαγωγικῶν ἐκδηλώσεων. Οὔτε ἐντυπωσιακῶν μέτρων, τῶν ὁποίων μόνος σκοπὸς εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν μερικωτέρων ἀπαιτήσεων. Τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα ἐμελετήθη ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἀναγκῶν του. Καὶ ἐπρογραμματίσθη, ἔπειτα ἀπὸ συντονισμένην ἔρευναν, ἡ λύσις του. Ἐζητήθησαν θυσίαι καὶ προθύμως προσεφέρθησαν. Ἐζητήθη κατανόησις. Καὶ συμπαγεῖς αἱ λαϊκαὶ μᾶζαι ἀπήντησαν μὲ τὴν προσδοκίαν των.

Ἀλλὰ διὰ μαγείας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὁλοκληρωθῇ τὸ ἑλληνικὸν οἰκοδόμημα. Οὔτε ὅλως τε καὶ ὁ Στρατάρχης Παπάγος παρέστησεν ἑαυτὸν ὡς θαυματοποιόν. Ἔθεσε μόνον ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἠθέλησε νὰ ἀναγεννηθῇ πολιτικῶς, τὴν τιμίαν σκέψιν του καὶ τὴν καλὴν διάθεσίν του. Κεφάλαιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπέραντον ἀξίαν, κανεὶς καλόπιστος Ἕλλην δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ.

Εἰμπορεῖ νὰ γίνωνται λάθη. Ἀλλὰ αὐτῶν ἡ ἄμεσος ἐπανόρθωσις μαρτυρεῖ τὴν τιμιότητα τῆς σκέψεως. Εἰμπορεῖ νὰ σημειοῦνται καὶ ἀδιέξοδα. Ἀλλὰ αὐτῶν ἡ ἀνεπιφύλακτος ἀναγνώρισις ἀποδεικνύει τὴν καλόπιστον διάθεσιν. Εἰς καμμίαν ὅμως περίπτωσιν, τοῦ κόμματος τὸ συμφέρον δὲν ὑπηγόρευσε τῶν λαμβανομένων μέτρων τὴν ἀνάγκην. Διότι ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς δὲν εἶναι κόμμα. Καὶ προσφέρουν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πρὸς αὐτὸν ὑπηρεσίαν ὅσοι ὑποδεικνύουν τὴν κομματικὴν ὀργάνωσίν του.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι παρεισέφρυσαν εἰς τὸν Συναγερμὸν καὶ ἐπιτήδειοι, τῶν ὁποίων ἡ πίστις περιορίζεται εἰς τοῦ ἑαυτοῦ των τὴν ἐξυπηρέτησιν. Ἀλλὰ αὐτοὶ εἶναι οἱ παραχαράκται τῆς ἰδεολογίας του. Διότι ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς εἶναι ἡ συνισταμένη τῶν τιμίων ἑλληνικῶν θελήσεων. Εἶναι ἡ ἔκφρασις τοῦ πνεύματος τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς. Καὶ διὰ τὰς ὑψηλὰς αὐτὰς ἐννοίας, αἱ ὁποῖαι συνθέτουν τὸ ἰδεολογικὸν περιεχόμενον τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ, εἶναι ἀπαράδεκτος τῶν τοιούτων «ἀλεξιπτωτιστῶν» ἡ παρουσία.

Ὅσοι ἀγαποῦν τὸν τόπον αὐτὸν μένουν ἀδιάφοροι πρὸς τὰς κινήσεις καὶ τὰς διακηρύξεις τοῦ κ. Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Καὶ δοκιμάζουν βαθεῖαν ἀγανάκτησιν, ὅταν διαβάζουν τοὺς ἀφορισμούς του. Διότι τὸ καθεστὼς τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ δὲν εἶναι «τὸ καθεστὼς τῶν ὀλίγων ἐναντίον τῶν πολλῶν»!! Εἶναι τῶν πολλῶν ἡ ἀκατάλυτος θέλησις νὰ κατοχυρώσουν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τῶν συνωμοσιῶν, τὰς ὁποίας ἐξυφαίνουν τὰ λείψανα τῆς ὀλιγαρχίας τοῦ κομματισμοῦ. Καὶ εἶναι ἀκόμη ἡ θέλησις αὐτή, ἡ μεγάλη δύναμις, ποῦ θὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Συναγερμὸν τὴν ὁριστικὴν ἐκείνην μορφήν, ἡ ὁποία ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πληρότητα τῆς ἐννοίας του. Ὅπως τὸν ἐννοοῦμεν ὅσοι τὸν πιστεύομεν ὡς Κίνημα ἰδεῶν καὶ ὡς ἐπίτευγμα τιμίων καὶ ἀνιδιοτέλων τάσεων καὶ σκοπῶν.

ΟΥΔΕΝ ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΕΙΣ ΦΟΡΜΟΖΑΝ ΛΕΓΕΙ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

Ο Α'ΙΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΕΔΕΧΘΗ ΤΟΝ ΣΤΑΜΠ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ 7ου Ἀμερικανικοῦ στόλου τοῦ Εἰρηνικοῦ ναύαρχος Στάμπ ἐπεσκέφθη τὸν Πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ καὶ συνωμίλησεν ἐπὶ τῆς καταστάσεως εἰς Φορμόζαν. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Λευκοῦ Οἴκου ἀνεκοίνωσεν ὅτι οὐδεμία ἔκτακτος ἀνάγκη ὑφίσταται εἰς τὸ στενὸν τῆς Φορμόζας.

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Λευκοῦ Οἴκου φαίνεται ὅτι κατέστη ἀναγκαία, κατόπιν τῶν ἐπιτεινομένων ἐπ' ἐσχάτων φημῶν καθ' ἃς ἡ Ἐρυθρᾶ Κίνα εὑρίσκεται εἰς τὰς παραμονὰς ἐξαπολύσεως ἐπιθέσεως κατὰ τῶν νήσων τοῦ συμπλέγματος Κεμόϊ καὶ Μὰ Τσού.

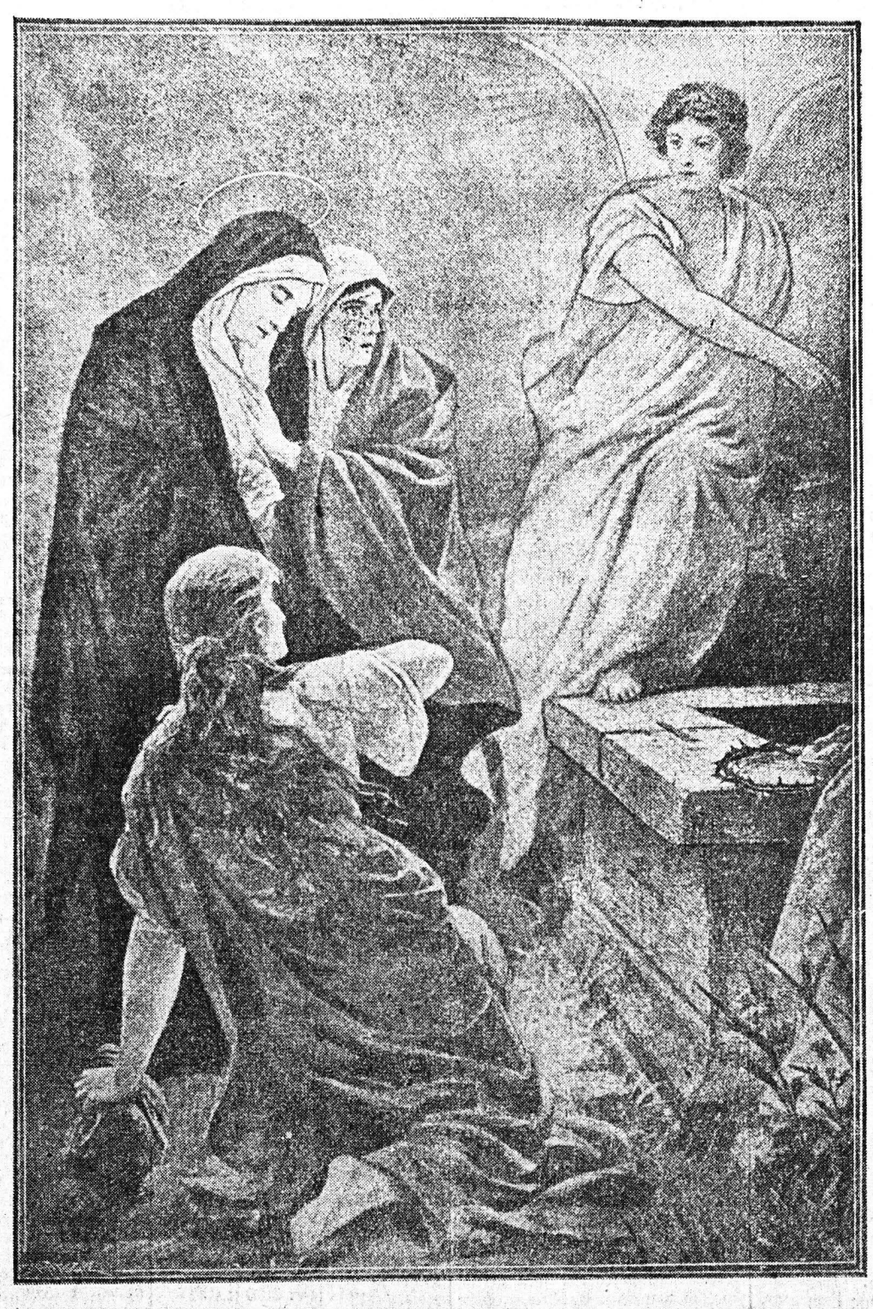

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΗ ΠΡΟ ΝΕΑΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΔΕΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΠΑΡΕΛΑΒΕΝ ΕΡΕΙΠΙΑ, ΠΑΡΑ ΔΕ ΤΑΣ ΘΕΟΜΗΝΙΑΣ, ΦΕΡΕΙ ΕΙΣ ΠΕΡΑΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

ΜΕΛΗΜΑ ΜΑΣ ΤΩΡΑ, Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΥΡΓΟΣ, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Στεφανόπουλος προέβη χθὲς εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

—Ἅμα ὡς συμπληρωθοῦν ὡρισμένα στοιχεῖα ἅτινα χρειάζονται, θὰ ἐνεργηθῇ ἡ περαιτέρω κατανομὴ τῶν πιστώσεων καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ζημιῶν τῶν σεισμοπλήκτων καὶ εἰς τὸν Νομὸν Ἠλείας. Ὁ στρατός, ἐξ ἄλλου, θὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐρειπίων.

Οὐδεμία ἄλλη Κυβέρνησις εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοιαύτης ἐκτάσεως θεομηνίας. Ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς ἠναγκάσθη νὰ ἀνοικοδομηθῇ ἀπὸ τὰς καταστροφὰς τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, σήμερον εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀνοικοδομήσῃ καὶ μέγα μέρος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ἐπλήγη ἐκ τῶν σεισμῶν.

Ἂν ἀπαριθμηθοῦν αἱ ἑκατοντάδες τῶν διατιθεμένων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τότε θὰ κατανοήσῃ τις τὴν σημασίαν καὶ ἔκτασιν τοῦ θέματος τῶν σεισμῶν. Ἂν δὲν ὑπῆρχε τοῦτο, τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ θέμα ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων γενικώτερον.

Οἱαδήποτε ἄλλη Κυβέρνησις θὰ εἶχε καμφθῆ ἀπὸ τὸν ὄγκον τῶν ἐκτάκτων βαρῶν. Καὶ μόνη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ ἐστάθη ἱκανὴ νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὰ τόσα οἰκονομικὰ βάρη, χάρις εἰς τὰ μέτρα ἅτινα ἔλαβε.

Βεβαίως ταῦτα πάντα ἀπῄτησαν θυσίας ἀπὸ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ συνόλου.

Ὅσοι προσπαθοῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὰς θυσίας αὐτάς, διὰ λόγους κομματικούς, δὲν κάμνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν μεγάλην των κακοπιστίαν.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει ὅτι τὰ αὐστηρὰ καὶ ἀντιδημοτικὰ ἐν πολλοῖς μέτρα ποὺ ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις ἐπεβλήθησαν ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ξεχαρβάλωμα ποὺ τῆς εἶχον κληροδοτήσει αἱ προηγούμεναι ἀσταθεῖς Κυβερνήσεις ὡς καὶ ἀπὸ τὰς ἐκτάκτους θεομηνίας αἱ ὁποῖαι εἶναι πρωτοφανεῖς εἰς τὴν τελευταίαν 100ετίαν τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου.

Γνωρίζει ὁ λαὸς μετὰ πόσης φειδοῦς καὶ προσοχῆς ἐχρησιμοποιήθη τὸ προϊὸν τῶν θυσιῶν του, ὅπως γνωρίζει ὅτι οὔτε εἰς κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν, οὔτε εἰς διορισμοὺς ἔδωσαν ἀφορμὴν τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου.

Δι' αὐτὸ εἶναι βέβαιον ὅτι ἅμα ἀποκατασταθῇ γενικῶς ἡ τάξις καὶ τὸ νοικοκύρεμα, τὰ ὁποῖα τώρα ἔχουν πραγματοποιηθῇ εἰς τὰς δημοσίας οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀντιμετωπισθοῦν αἱ θεομηνίαι, ἅπασα ἡ δραστηριότης τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλα τὰ μέσα δὲν πρόκειται νὰ διατεθοῦν πλέον εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἄνοδον τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου αὐτοῦ.

Ἡ νέα αὐτὴ περίοδος ὡς πρὸ ἡμερῶν ἐτόνισεν ὁ στρα-

Συνέχεια εἰς τὴν 6ην Σελίδα)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΑ...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ. Ἑορτὴ πλήρους συναδελφώσεως
καὶ ὄχι διαβρώσεως,
ἐψέλισε μονολογῶν, ὁ τάλας Παπανδρέου.
— τύχη ἀνδρὸς μοιραίου,
εἶναι νὰ ταλανίζεται, μὲ τοῦ Κλικλῆ τὰ πάθη.
Κι' ἡ ἀρχηγία, ὄνειρο γλυκό... ἦταν κι' ἐχάθη...—

Τῆς ἀνταρσίας, ὕψωσε ὁ Σοφοκλῆς σημαία,
καὶ ἤρθη ἡ αὐλαία.
Ὁ Βενιζέλος ἔδειξε, ὅτι τὸν εἶχε πάρη
μονάχα γιὰ... κοντάρι.
Τὸ ὕψος του ἐδιάλεξε γιὰ μία τέτοια λύσι
κι' ἡ ἑβδομάδα τῶν παθῶν ἐνέτεινε τὴν κρίσι.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ. Ἑορτὴ πλέον παρηγορίας,
μετὰ πολλῆς πικρίας,
ὁ Παπανδρέου δυσφορῶν, ἐψέλισε καὶ πάλι.
κτυπώντας τὸ κεφάλι,
ποὺ δέχτηκε συναρχηγὸς νὰ γίνῃ τοῦ Ἰούδα.
Τὰ ὄνειρα τὰ φρούδα...
ἡ ἀνταρσία σκόρπισε, σὲ μία μόνο ὥρα,
κι' αὐτὰ πληρώνει τώρα...:
καὶ μέσα στὰ ἐρείπια τοῦ κόμματος θρηνεῖ...
—Κλικλῆ... Κλικλῆ... Κλικλῆ!.. λαμὰ σαβαχθανί!..

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τοῦ κ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Στὶς 15 Ἀπριλίου (μὲ τὸ νέο ἡμερολόγιο) τοῦ 1806 ἦταν Πάσχα καὶ γιὰ καλή μας τύχη βρισκόταν στὴν πόλη μας ἕνας ἀπ' τοὺς πιὸ ἀξιόλογους περιηγητὰς καὶ συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς, ὁ ἄγγρος Λὴκ, στὶς ἀκριβεῖς παρατηρήσεις τοῦ ὁποίου χρωστᾶμε πολλά, καὶ πολλές του γνῶμες γιὰ τὶς ἀρχαιολογικὲς τοποθεσίες τοῦ Μοριᾶ. Ὁ Λὴκ περιώδευσε τὸ Μοριὰ καὶ τὸν ἐμελέτησε, βάση δὲ ἑξορμήσεως τῶν ταξιδιῶν του αὐτῶν στὴν Πελοπόννησο εἶχε τὴν Πάτρα.

Τὴν Κυριακὴ 15 Ἀπριλίου 1806 εἶχε νὰ κάμει ὁ Λὴκ ἕνα ταξίδι ἀπὸ Πάτρα στὸ Αἴγιο. Αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ πήγαινε ἀπὸ θαλασσης καὶ συμπλωτῆρα εἶχε τὸν πρόξενο τῆς Ἀγγλίας στὴν Πάτρα, τὸν Ζακύνθιο Στράνη. Τὸ πλοῖο προχώρησεν ἱκανοποιητικά, ἀλλὰ τὸ Πάσχα κείνη τὴ χρονιὰ ἦταν πρώϊμο καὶ ἐξακολουθοῦσεν ἡ παγωνιὰ καὶ ὁ ἀνάστατος καιρός.

Ὅσο νἄναι, τὸ καϊκι μὲ τὸν Λὴκ καὶ τὸ Στράνη προχωροῦρε πρὸς τὸ Αἴγιον, ἐνῷ στὸ λιμάνι τῆς Πανόρμου, ἐκεῖθεν τοῦ Ρίου, στὸ Τεκέ, εἶχαν ἀναγκασθῇ ἀπὸ τὴν προηγούμενη νύχτα τοῦ Μεγ. Σαββάτου ἐξ αἰτίας τοῦ καιροῦ, δυὸ Γαλαξιδιώτικα νὰ ζητήσουν ἐκεῖ καταφύγιο.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τῆς παρουσίας τῶν δύο πλοίων στὴν Πάνορμο, τὴν ἔρημη ἐκείνη περιοχὴ ποὺ στὴν ἐποχὴ κείνη δὲν εἶχε σπίτια παρὰ μονάχα μιὰ πηγὴ ἐκεῖ, καὶ κοντὰ στὴν παραλία ἦταν τὰ ἐρείπια τάφου ἑνὸς Τούρκου ἁγίου καὶ μοναστηριοῦ Τούρκικου, μὴ διατηρουμένου ὅμως πλέον, ὁ Ἐγγλέζος περιηγητὴς διηγεῖται γιὰ τὸ Πάσχα, ὅπως τὸ εἶδε στὴν Πάτρα:

Εἶναι ἀπαραίτητο ἐδῶ λέει, νὰ ἑορτασθῇ τὸ Πάσχα μὲ τὸ σφάξιμο ἑνὸς ἀρνιοῦ ἀπὸ κάθε οἰκογένεια ἢ τουλάχιστον ἀπὸ τὴν προηγούμενη. Αὐτὸ τὸ ἀρνὶ πρέπει νὰ ψηθῇ τὸ πρωῒ τῆς Λαμπρῆς. Ἀπὸ τὴν Μεγ. Πέμπτη μέχρι τὴ Δευτέρα τῆς Λαμπρῆς δὲν ἐπιτρέπεται καμμία ἐργασία, οὔτε τὰ πλοῖα ἐπιτρέπεται νὰ πλεύσουν. Εἰς τὰς Πάτρας εἶδα τοὺς ναυτικοὺς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διηγεῖται ὁ Λήκ, συγκεντρωμένους καθ' ὁμίλους κοντὰ στὴν παραλία. Κάθε πλήρωμα καραβιοῦ ἀποτελοῦσε χωριστὸ ὅμιλο.

Καθόσαντε κάτω ἀπ' τὸ ζεστὸ ἥλιο γύρω ἀπὸ μιὰ μεγάλη φωτιὰ ψήνοντας ἀρνιὰ καὶ περιμένοντας μὲ ἀνυπομονησία, ἔπειτα ἀπὸ νηστεία σαράντα ἡμερῶν, νὰ φάνε κρέας.

Αὐτὸ ἦταν τὸ Πάσχα τῶν ξενητεμένων. Ἦταν τὰ πληρώματα Γαλαξιδιώτικων ἰδίως πλοίων, τὰ ὁποῖα, ὅπως εἶναι γνωστόν, ἐκινοῦντο μὲ Πατρινὰ κεφάλαια καὶ βάση εἶχαν τὸ λιμάνι τῆς Πάτρας. Ἐκεῖ στὸ λιμάνι, ποὺ ἦταν ὅπου καὶ τώρα, δὲν ἦταν σπίτια, ἦταν τὸ τελωνεῖο μόνο καὶ δυὸ τρεῖς ἀποθῆκες. Ἴσως νὰ μὴν ὑπάρχουν πιὰ συμπολῖτες νὰ θυμοῦνται πῶς καὶ μετὰ τὴν Ἐπανάσταση ὑπῆρχε τὸ τελωνεῖο κτισμένο ἀκριβῶς ἀριστερὰ τῆς Πλατείας Τριῶν Συμμάχων καθὼς κοιτάζει τὴ θάλασσα, δηλαδὴ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου «Μαζέστικ».

Εἰς τὰς Πάτρας, συνεχίζει ὁ Ἄγγλος περιηγητής, τὴν ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς εἰς τὰς 9 μὲ 10 τὸ πρωῒ οἱ περισσότερες οἰκογένειες ἔχουν γευματίσει. Τὰ ἔχουν ἤδη κουτσοπιεῖ καὶ χορεύουν. Στὴν Πάτρα, οἱ Ἕλληνες ἔχουν πλήρη ἐλευθερίαν νὰ γιορτάσουν τὸ Πάσχα μὲ ὅλες τὶς τιμές. Φοροῦν καινούργια ροῦχα, ἀνάβουν πυροτεχνήματα, ρίχνουν πιστολιές. Ὑπάρχουν βαμένα αὐγά, ψητὰ ἀρνιά, πιοτό, μουσικὴ καὶ χορὸς ὅλη τὴν ἡμέρα. Δὲν μποροῦν ὅμως νὰ κάμουν νύχτα Ἀνάσταση στὸ δρόμο ἔξω ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ μόνο οἱ Καλαματιανοὶ τώχουν καταφέρει.

Οἱ Πατρινοί, παρόλο ποὺ ἦταν αὐτοδιοίκητος πόλις ἡ Πάτρα μὲ ἐξουσία, τέτοια ποὺ οἱ πρόκριτοι Πατρῶν νὰ βάζουν φυλακὴ καὶ Τούρκους ἀκόμα ὅταν δὲν πλήρωναν τοὺς φόρους, ἐν τούτοις οὔτε αὐτὸ εἶχαν ἐπιτύχει, οὔτε τὴν ἄδεια νὰ κτίσουν τὸ ναὸ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ποὺ ἦταν ἐρείπιο ἤδη ἀπὸ τοῦ 1759.

Εἶναι δίκαιο νὰ πῶμε πῶς καὶ στὴ Ρούμελη γιορτάζεται ἐξαιρετικὰ τὸ Πάσχα καὶ στὰ Ἐπτάνησα ἐπίσης ποὺ μὲ τὴν ἄνοιξη καὶ τὰ λουλούδια εἶναι στὴν καλύτερη ἐποχή τους. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ξεσπᾶσε στὶς μεγάλες αὐτὲς θρησκευτικὲς γιορτὲς καὶ πανηγύριζε τὴν ὕπαρξί του, τὴν ἐπιβίωσή του, περιμένοντας νὰ γιορτάσῃ καὶ τοῦ Ἔθνους τὴν Ἀνάσταση Γι' αὐτὸ τέτοιες μέρες ἔβγαινε στὰ μοναστήρια, στὰ ἐξωκλήσια. Ἡ γιορτὴ τοῦ Γερακομιοῦ π.χ. τὴν Τρίτη τῆς Λαμπρῆς χρονολογεῖται πρὶν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἐτηρεῖτο καὶ στὰ χρόνια ποὺ ἦταν ἐδῶ οἱ Τοῦρκοι.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΝΙΚ. Γ. ΓΟΡΔΙΟΥ

—Χριστὸς Ἀνέστη!

Χαρμόσυνοι κωδωνισμοὶ συγκλονίζουν τοὺς αἰθέρας ἀγγέλλοντες τὸ μέγα καὶ ὑπέρλαμπρον θαῦμα, Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀγαλλίασις εἰς τὸν κόσμον, ἀνοιξις εἰς τὴν φύσιν, εὐφροσύνη εἰς τὰς καρδίας. Μετὰ τὸν Σταυρὸν ὁ Τάφος καὶ μετὰ τὸν Ἅδην ἡ Ἀνάστασις...Ἕνας Θεὸς ἀνεγείρεται σήμερον καὶ μαζί του εὑρίσκει παλιὸν ἡ προσδοκία καὶ ἡ πίστις. Ἡ ἀκλοτητος ἡ ἀκατάλητος, ἡ ἑδραία πίστης. ἡ απορρέουσα ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον τῶν πεποιθήσεων, τῶν τιμίων προσπαθειῶν, ἡ φωτίκουσα καὶ καθοδηγοῦσα, ἡ πίστις πρὸς τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ καλοῦ...Ἡ πίστις εἶναι ἡ γένεσις τῆς ἐλπίδος. Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐλπίδος. Χωρὶς πίστιν δὲν ὑπάρχει ἀναστασις.Πίστις, μαρτύριον, σταυρός, ἀναστασις καὶ πάλιν μαρτύριον, σταυρὸς καὶ ἀνάστασις. Ὁ αἰώνιος κύκλος τῆς ζωῆς. Διὰ τὴν ἄλλην χριστιανοσύνην τὸ κέντρον τῶν ἑορτῶν εἶναι ἡ Γέννησις. Τὰ Χριστούγεννα εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἑορτὴ τῶν Δυτικῶν. Διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν—καὶ λέγοντες ὀρθοδοξίαν νοοῦμεν ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας—ἡ μεγαλυτέρα ἑορτὴ εἶναι ἡ Ἀνάστασις. Ἀκμὴ εἶναι διὰ τοὺς Ἕλληνας ἐξ ἴσου θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ ἑορτή. Ὁ Ἰησοῦς ἐσταυρώθη εἰς τὴν Παλαιστίνην, ἀλλὰ ἀνεστήθη καὶ ἔζησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς Σταυρικῆς Του θυσίας ἐζήτησε νὰ ἴδωσι τὸν θεανθρωπον Ἕλληνες, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Ἀνδρέας προσῆλθον εἰς τὸν Διδάσκαλον. Ἐκεῖνος εἶπεν «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς Τοῦ Ἀνθρώπου».

Μὲ τοὺς λόγους Του αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς προέβλεπεν ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῶν Ἑλλήνων νὰ ἴδωσιν Αὐτὸν ἦτο προμήνυμα τῆς θερμῆς ὑποδοχῆς τοῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν καὶ κυρίως τῆς διαδόσεως τοῦ Θείου του λόγου διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Περιβεβλημένοι μὲ τὴν θείαν πληρεξουσιότητα καὶ τὴν θείαν εὐλογίαν οἱ Ἕλληνες, κατέστησαν διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ διὰ τῆς Ἑλληνικῆς σκέψεως περισσότερον ἐπιβλητικὴν τὴν θρησκείαν τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ Ἀναστάντος Χριστοῦ!!.. Ἔκτοτε παρουσιάζονται συνηνωμένα τὰ ἰδανικὰ τοῦΧριστοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν μεγάλην των κατακτητικὴν πορείαν.

Εἰς τὴν μακραίωνα ἱστορικήν της διαδρομὴν ἡ Ἑλλὰς εἶδε πτώσεις πολλὰς ἀλλὰ καὶ ὑπερλάμπρους ἀναστάσεις. Καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸν ἀγῶνα διότι ἐβάδισεν εἰς τὸ μαρτύριον μὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων της, μὲ τὴν ἐλπίδα ὡς ὁδηγὸν πρὸς μίαν νέαν ἀνάστασιν. Κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς Ἐθνικῆς μας δουλείας ἡ Μητέρα Ἑλλὰς ἐνεπνεύσθη καὶ ἔλαβε δύναμιν καὶ θάρρος ἀπὸ τὸ μαρτύριον τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ Ἑλλὰς ἔζησε τὴν ἀγωνίαν τῶν Ἐθνικῶν παθῶν μὲ τὴν ἐγκαρτέρησιν καὶ μὲ τὸν πόθον, μὲ τὴν πίστιν καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου. Εἶδε ἡ Ἑλλὰς πτώσεις πολλὰς ἀλλὰ καὶ ἀναστασεις ὑπερλάμπρους. Διὰ τοῦτο ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος συγκινεῖ βαθύτατα τὴν Ἐθνικὴν ψυχήν. Καὶ τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου εἶναι διὰ τοὺς Ἕλληνας μία διαπίστωσις νίκης εἰς τὸν μεγάλον ἀγῶνα ποὺ δίδει ἡ ζωή.

Ἐπίσης τὸ μήνυμα τῆς Ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 6ην Σελίδα

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΠΑΛΜΟΙ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τὸ Πάσχα ἔρχεται βαρὺ κι' ἐφέτος. Ἡ Κεφαλλωνιὰ κι' ἡ Ζάκυνθος, τσακισμένες ἀκόμα, ἀναδύνουν τὸν καϋμό, ποὺ ἔχουν τὰ θερισμένα χωράφια. Ἡ νεροποντή, ποὺ ξέσπασε αὐτὲς τὶς ἡμέρες καὶ ἦτανε τόσο ἄσχημη γιὰ μᾶς, ποὺ ἔχουμε τὰ σπίτια μας καὶ τὶς ἐκκλησίες μας, γιαὐτοὺς θὰ γίνῃ ἐφιάλτης κακὸς μέσα στὶς στοῖβες,τὸ χῶμα, μέσα στὸ ἀε